

luatphapcuaducchuatroi.org

Phụ lục 8d: Các Luật Thanh Tẩy — Vì Sao Không Thể Thực Hiện Nếu Không Có Đền Thờ

Trang này là một phần của loạt bài nghiên cứu về các luật pháp của Đức Chúa Trời chỉ có thể được tuân giữ khi Đền Thờ còn hiện diện tại Giê-ru-sa-lem.

- [Phụ lục 8a: Các Luật Pháp của Đức Chúa Trời Đòi Hỏi Có Đền Thờ](#)
- [Phụ lục 8b: Các Lễ Tế — Vì Sao Ngày Nay Không Thể Thực Hiện](#)
- [Phụ lục 8c: Các Kỳ Lễ Kinh Thánh — Vì Sao Ngày Nay Không Kỳ Lễ Nào Có Thể Thực Hiện](#)
- [Phụ lục 8d: Các Luật Thanh Tẩy — Vì Sao Không Thể Thực Hiện Nếu Không Có Đền Thờ \(Trang này\).](#)
- [Phụ lục 8e: Phần Mười và Hoa Lợi Đầu Mùa — Vì Sao Ngày Nay Không Thể Thực Hiện](#)
- [Phụ lục 8f: Nghi Thức Tiệc Thánh — Bữa Ăn Cuối Cùng của Chúa Giê-su Chính Là Lễ Vượt Qua](#)
- [Phụ lục 8g: Luật Na-xi-rê và Các Lời Khấn — Vì Sao Ngày Nay Không Thể Thực Hiện](#)
- [Phụ lục 8h: Sự Vâng Phục Một Phần và Mang Tính Biểu Tượng Liên Quan Đến Đền Thờ](#)
- [Phụ lục 8i: Thập Tự Giá và Đền Thờ](#)

Kinh Luật chứa những luật lệ chi tiết về sự thanh sạch và ô uế theo nghi lễ. Những điều răn này chưa bao giờ bị bãi bỏ. Chúa Giê-su chưa bao giờ hủy bỏ chúng. Tuy nhiên, Đức Chúa Trời đã loại bỏ Đền Thờ, bàn thờ, chức tế lễ, và **sự hiện diện được bày tỏ của Ngài** khỏi dân tộc, như sự đáp trả trước sự bất trung của Y-sơ-ra-ên. Vì sự loại bỏ đó, các điều răn về thanh tẩy không thể được tuân giữ ngày nay.

Dù chúng ta chỉ là những tạo vật yếu đuối, Đức Chúa Trời, trong tình yêu dành cho dân được chọn của Ngài, đã thiết lập sự hiện diện của Ngài giữa Y-sơ-ra-ên suốt nhiều thế kỷ (Xuất Ê-díp-tô ký

15:17; 2 Sử ký 6:2; 1 Các Vua 8:12-13). Tuy nhiên, kể từ năm 70 sau Công nguyên, Đền Thờ nơi sự thánh khiết của Ngài được bày tỏ và con người gặp gỡ **không còn tồn tại**.

Luật Pháp đã truyền điều gì

Luật Pháp xác định những tình trạng pháp lý thực sự về thanh sạch (טהור — **tahor**) và ô uế (אָמֵץ — **tamei**). Một người có thể trở nên ô uế qua những thực tại bình thường, không thể tránh trong đời sống con người: sinh con (Lê-vi ký 12:2-5), kinh nguyệt và các sự tiết ra khác của thân thể (Lê-vi ký 15:19-30), và tiếp xúc với người chết (Dân số ký 19:11-13). Những tình trạng này không phải là hành vi tội lỗi. Chúng không mang tội lỗi. Chúng chỉ là những tình trạng pháp lý hạn chế việc đến gần những điều thánh.

Đối với tất cả những tình trạng này, Luật Pháp cũng truyền một tiến trình thanh tẩy. Đôi khi chỉ đơn giản là chờ đến chiều tối. Đôi khi cần tắm rửa. Và trong một số trường hợp cần sự tham dự của thầy tế lễ và các sinh tế. Điểm chính không phải là Y-sơ-ra-ên “cảm thấy” ô uế. Điểm chính là **Đức Chúa Trời đã ban hành những ranh giới thật quanh sự thánh khiết của Ngài**.

Vì sao những luật này tồn tại

Hệ thống thanh sạch tồn tại vì **Đức Chúa Trời ngự giữa Y-sơ-ra-ên trong một không gian thánh được xác định**. Chính Kinh Luật nêu lý do: Y-sơ-ra-ên phải được giữ khỏi sự ô uế để nơi ở của Đức Chúa Trời không bị làm ô uế, và để dân sự không chết khi đến gần sự hiện diện thánh của Ngài trong tình trạng ô uế (Lê-vi ký 15:31; Dân số ký 19:13).

Điều này có nghĩa là các luật về ô uế không phải là phong tục lối sống và cũng không phải lời khuyên về sức khỏe. **Chúng là các luật của thánh điện**. Mục tiêu của chúng luôn giống nhau: bảo vệ nơi ở của Đức Chúa Trời và điều chỉnh quyền tiếp cận nơi đó.

Đền Thờ là thẩm quyền pháp lý, không chỉ là địa điểm

Thánh điện không chỉ là một tòa nhà thuận tiện nơi các hoạt động tôn giáo diễn ra. Nó là phạm vi pháp lý nơi nhiều luật về thanh sạch có hiệu lực. Sự ô uế quan trọng vì có một không gian thánh phải được bảo vệ, những vật thánh phải được gìn giữ, và sự phụng sự thánh phải được duy trì. Đền Thờ thiết lập ranh giới pháp lý giữa điều thường và điều thánh, và Luật Pháp đòi hỏi ranh giới đó phải được giữ.

Khi Đức Chúa Trời loại bỏ nơi ở của Ngài như sự đáp trả trước sự bất trung của Y-sơ-ra-ên, Ngài không bãi bỏ Luật Pháp của Ngài. Ngài đã loại bỏ thẩm quyền pháp lý trong đó nhiều luật thanh tẩy có thể được thi hành. Khi nơi ở đó không còn, thì không có sự “đến gần” hợp pháp để điều chỉnh, và không còn không gian thánh để phải giữ khỏi sự ô uế.

Luật nền tảng và các thủ tục ngăn chặn

Lê-vi ký 15 chứa nhiều chi tiết ở cấp độ gia đình: giường chiếu ô ướ, chỗ ngồi ô ướ, tắm rửa, và “ô ướ cho đến chiều tối”. Những chi tiết này không phải là các điều răn độc lập nhằm xây dựng một lối sống vĩnh viễn. Chúng là những thủ tục ngăn chặn, với chức năng duy nhất là ngăn sự ô ướ lan đến nơi ở của Đức Chúa Trời và làm nhiễm điều thánh.

Đó là lý do các thủ tục này không có ý nghĩa như những “thực hành sùng kính” tách rời ngày nay. Diễn lại chúng khi không có thánh điện mà chúng được thiết kế để bảo vệ không phải là vâng phục; đó là sự bắt chước mang tính biểu tượng. Đức Chúa Trời chưa bao giờ cho phép những sự thay thế cho hệ thống của Ngài. **Không có sự tôn vinh Đức Chúa Trời trong việc giả vờ rằng nơi ở thánh của Ngài vẫn còn đứng vững, trong khi chính Đức Chúa Trời đã loại bỏ nó.**

Kinh nguyệt bình thường

Kinh nguyệt bình thường là trường hợp đặc biệt trong các loại ô ướ trong Kinh Luật, vì nó có thể dự đoán, không thể tránh, và tự chấm dứt theo thời gian. Người nữ bị ô ướ bảy ngày, và bất cứ vật gì nàng nằm lên hoặc ngồi lên đều trở nên ô ướ; người nào chạm vào các vật đó bị ô ướ cho đến chiều tối (Lê-vi ký 15:19-23). Nếu người nam nằm cùng giường với nàng trong thời gian đó, người nam cũng bị ô ướ bảy ngày (Lê-vi ký 15:24).

Sự ô ướ đều đặn này, được giải quyết bằng thời gian, không đòi hỏi thầy tế lễ, sinh tế hay bàn thờ. **Mục đích pháp lý của nó là hạn chế quyền tiếp cận không gian thánh.** Vì vậy, các luật này không cản trở đời sống hằng ngày hay đòi hỏi phải liên tục gần Giê-ru-sa-lem. Các tình trạng thanh sạch và ô ướ quan trọng vì nơi ở của Đức Chúa Trời còn tồn tại và quyền tiếp cận nơi đó được điều chỉnh bởi Luật Pháp của Ngài. Khi nơi ở đã bị loại bỏ, các luật thanh sạch trong gia đình này không còn một sự áp dụng hợp pháp, và vì thế không thể được tuân giữ ngày nay.

Lưu ý quan trọng: lệnh cấm quan hệ tình dục với người nữ đang hành kinh là một điều luật khác hẳn. Điều răn đó không phải là thủ tục thanh tẩy và không phụ thuộc vào Đền Thờ để có ý nghĩa hay hiệu lực (Lê-vi ký 18:19; 20:18). Lệnh cấm về tình dục này rất nghiêm trọng và là một điều răn riêng biệt vẫn phải được tuân giữ ngày nay.

Chảy máu bất thường

Chảy máu ngoài chu kỳ kinh nguyệt bình thường được phân loại khác và đòi hỏi việc kết thúc theo hệ thống phụ thuộc Đền Thờ. Người nữ bị ô ướ trong suốt thời gian chảy máu; khi nó chấm dứt, nàng phải đếm số ngày, rồi đem cửa lễ đến cho thầy tế lễ tại cửa thánh điện (Lê-vi ký 15:25-30). Đây không phải là loại “chỉ cần thời gian”. Đây là loại “thầy tế lễ và cửa lễ”. Vì thế, ngày nay không thể tuân giữ, vì Đức Chúa Trời đã loại bỏ hệ thống cần thiết để hoàn tất nó.

Ô uế do xác chết

Tiếp xúc với người chết tạo ra một dạng ô uế nghiêm trọng, trực tiếp đe dọa thánh điện. Kinh Luật nói với mức độ nghiêm khắc đặc biệt: người ô uế mà làm nhiễm nơi ở của Đức Chúa Trời phải bị loại khỏi dân sự, và sự làm ô uế ấy được xem là sự xúc phạm trực tiếp đối với không gian thánh của Đức Chúa Trời (Dân số ký 19:13; 19:20). Phương cách thanh tẩy được truyền phụ thuộc vào những phương tiện do Đức Chúa Trời chỉ định và một khung thánh điện đang hoạt động. Khi không còn thẩm quyền Đền Thờ, loại ô uế này không thể được giải quyết hợp pháp theo điều răn.

Điều gì đã thay đổi khi Đức Chúa Trời loại bỏ nơi ở của Ngài

Đức Chúa Trời đã loại bỏ Đền Thờ, bàn thờ và chức tế lễ Lê-vi như một sự đoán phạt. Khi sự loại bỏ đó xảy ra, hệ thống thanh sạch mất đi phạm vi pháp lý của nó. Không còn không gian thánh để bảo vệ, không còn điểm “đến gần” hợp pháp để điều chỉnh, và không còn chức tế lễ được chỉ định để thực hiện những hành động bắt buộc khi Luật Pháp đòi hỏi sự tham dự của thầy tế lễ.

Vì vậy, các điều răn về thanh tẩy không thể được thực hành ngày nay — không phải vì Luật Pháp đã chấm dứt, mà vì Đức Chúa Trời đã loại bỏ thẩm quyền pháp lý làm cho chúng có hiệu lực. Luật Pháp vẫn đứng vững. Đền Thờ thì không.

Vì sao “thanh tẩy” mang tính biểu tượng là bất tuân

Một số người tìm cách thay thế hệ thống của Đức Chúa Trời bằng các nghi thức riêng tư, những sự rửa “thuộc linh”, hoặc các màn diễn lại trong gia đình do con người sáng chế. Nhưng Đức Chúa Trời không cho phép những sự thay thế. Y-sơ-ra-ên không được tự do ứng biến các phiên bản thanh tẩy mới. Vâng phục có nghĩa là làm đúng chính xác điều Đức Chúa Trời đã truyền, tại nơi Đức Chúa Trời đã chọn, qua những người phục vụ mà Đức Chúa Trời đã chỉ định.

Khi Đức Chúa Trời loại bỏ các phương tiện để vâng phục, phản ứng của người trung tín không phải là bất chước. Phản ứng trung tín là thừa nhận điều Đức Chúa Trời đã làm, từ chối những sự sáng chế, và tôn kính những điều răn hiện nay không thể thực hiện.

Kết luận

Các luật về thanh tẩy chưa bao giờ bị bãi bỏ. Chúng tồn tại vì Đức Chúa Trời ngự giữa Y-sơ-ra-ên và điều chỉnh quyền tiếp cận sự hiện diện thánh của Ngài. Đáp lại sự bất trung của Y-sơ-ra-ên, Đức Chúa Trời đã loại bỏ nơi ở của Ngài, Đền Thờ và chức tế lễ. Vì sự loại bỏ đó, hệ thống thanh sạch dựa trên thánh điện không thể được tuân giữ ngày nay. Chúng ta vâng phục mọi điều còn có thể vâng phục, và chúng ta tôn kính điều Đức Chúa Trời đã khiến trở nên bất khả thi bằng cách tôn trọng các hành động của Ngài và từ chối thay thế các điều răn của Ngài bằng những sự thay thế mang tính biểu tượng.